

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Közvélemény és a keleti kérdés.

Gróf Apponyi Albert jászberényi beszámolójában joggal mondhatta, hogy a magyar közvélemény a külpolitika lebegő kérdései iránt alig bír érzékkel. Egyedül a keleti kérdés, illetőleg az orosz világhódítás kérdése képez állandó kivételt. Mert nem tagadható, — habár a gróf elfeledte is kiemelni, — hogy hazánkban ez a kérdés folytonosan szőnyegen forog és nem is fog előbb lekerülni a napirendről, mint sem Oroszország egy nagy vereség, vagy más elemi csapás folytán elveszti rengeteg haderejének rémitő benyomását, vagy őszintén a béke politikáját kezdi kultiválni.

A magyar közvélemény hangulata e kérdésben általában véve harcias, de se nem volt, se nem lesz agresszív soha. Nem lesz pedig azért, mert monarchiánk hagyományos békepolitikája és földrajzi fekvése nekünk minden körülmények között a békés fejlődést és belterjes erősödést javasolja.

Igy volt ez a múltban is, így lesz a jövőben is. A mi a multat illeti, dacára annak, hogy Oroszországnak semmi érdeme sincs benne, közte és monarchiánk érdekei között, a mi tapintatunk és óvatosságunk folytán, nem volt érdekösszeütközés soha. Nekünk nem voltak olyan vágyaink és kalandos céljaink, melyek az orosz érdekeket csak távolról is fenyegették volna. Pedig keresetlenül is sok alkalom kínálkozott ezen féltékenység fölkelésére. Névszerint a birodalmunk keleti és déli részén fekvő szláv államok sorban amint vannak, folyton lesték és várták a jó alkalmat, hogy az ő elnyomott helyzetük javítását kiáltva ki jelszól, élükre álljunk és őket önállókká, szabadokká tevén, lekötéljük úgy, hogy az abszolút uralkodó Oroszországot, mint amazon általunk nyeregett szabadságunknak elnyelőjét, mind örökre megütálják és rettegjék. Monarchiánk azonban ilyen lépést soha sem tett. Bosznia és Hercegovina okkupációja is csak szinleges kivétel. E két tartomány ugyanis — mint Andrássy Gyula gróf a delegáció egyik minapi ülésén Európára szóló alaposággal kifejtette, — vagy örökös izgatás és zavargás színhelye maradt volna; vagy nekünk, közvetlen szomszédoknak kellett azt, tehetetlen tulajdonosa a török helyett, a kapott európai megbízatás folytán pacifikálnunk.

Ez az okkupáció tehát tényleg nem képez kivételt az Ausztria-Magyarország által a Balkán-félszigeten állandóan követett nem támadó irány alól. Érdekeink ugyanis a Balkán-félszigeten túlnyomóan negatív természetűek.

Ez az érdekei geográfiai fekvésünkéből származik. Egyik oldalról szomszédai vagyunk egy nagy hatalmas államnak, melynek lakossága meghaladja a 100 milliót, és egy ennek megfelelő nagy hadsereg felett rendelkezik. Egy mozgósítás esélye ott nem parlamentektől és delegációktól, hanem az uralkodó akaratától függ, mely viszont a maga részéről a népáramlat fékezhetetlen nyomásának van kitéve.

Ha mi a legnagyobb súlyt jogosan a szomszéd államainkkal való jogviszonyokra fektetjük is, egyet soha sem fog senki közülünk elérni, hogy tudniillik mi egy oly állapotot fogadjunk el, amelynél fogva egy hatalmas államnak megadassék a lehetőség bennünket nemcsak a saját birtokainak területéről, hanem hátulról azon államok területéről is megtámadni, amely államok hozzá függő viszonyban állanak.

Ha ezt az álláspontot nem fogadhatjuk el, ennek a jó szomszédos viszonytal mi köze sincs, sőt ellenkezőleg ez az előfeltétele annak.

Ez a kérdés a rokon- és ellenszenvvel nem kapcsolatos, sőt nem is politikai, hanem azt földrajzi és katonai szükség parancsolta.

Hogy a Balkán-kérdés megoldása ne ezen irányt vegye, Európára is egyensúlyi kérdés. Ránk nézve nem egyensúlyi, hanem életkérdés.

Eddig Törökország nekünk éppen nem veszélyes hátvédállamul szolgált. Ma ennek helyébe kisebb, önállóság és kultura után törekvő államok léptek. Ha az európai egyensúly és saját biztonságunkból folyó terheket egyedül viselni nem akarjuk, úgy ezen államok önállósága érdekünkben fekszik.

Igy okoskodik Andrássy gróf.

Mindezekből kitűnik, hogy a mi túlzás nélkül felfogott érdekeink védelme a világért sem serkent bennünket Oroszország megtámadására. Kérdés már most: nincsenek-e Oroszországnak olyan életérdekei, melyek őt a mi monarchiánk megtámadására ösztönöznék?

E kérdésre az Oroszbirodalomnak jól felfogott érdekeiben csak nemi lehetni. Mert nincsen és nem is képzelhető józan ok arra, hogy Oroszország a mi monarchiánk rovására terjeszkedési politikát jó kilátásokkal kezdhesen. Hiszen területi nagyobbodásra szüksége nincsen; határainak megvédése nagyon könnyű, mert északi, déli és keleti oldalról nincs senkitől mit tartania; a nagy hatalmi állásra törekvés sem bántathatja. Mert Európában befolyását minden állam respektálja és ha az még sem akkora, amekkorát ő szeretne: annak éppen az ő terjeszkedési mániája által keltett bizalmatlanság adja magyarázatát. A legvalószínűbb és legcsábítóbb oka lehetne még a terjeszkedésre: a balkáni rokonajkú és vallású apró népeknek szomszédos fekvése, ami mintegy kínálja őket a bekebelezésre. Igen ám, de ezen körülmény vonzó ereje csak akkor nyilatkoznék, ha maguk az érintett apró államok is ugyanazt kívánják. Csakhogy azok most már, miután a török járom alól felszabadultak s az önállóság és szabadság édes kényét megízlelték, most már egyáltalában nem mutatnak hajlandóságot arra, hogy egyéniségüket elvesztve rabszolgákká aljasodjanak akkor, mikor módjuk van önállóan intézni sorsukat. Ha tehát valamely helytelen indokból mégis arra szánná magát Oroszország, hogy ezen népeket hatalma karmaiba kerítse: biztos lehet arról, hogy azok nem fognak őhozza, az elnyomóhoz húzni; hanem ott keresnek menedéket, ahol szabadságaik és nyelvük sértetlen biztosítékait remélhetik.

És ha netán sikerülne is ezen tartományok elfoglalása, alig fogna sikerülni megtartásuk; mert ez esetben a Balkán megint az maradna, ami évszázadokon keresztül volt: harci drámák színtere, uralomban telhetetlen zsarnokok és rabszolgák közös csatasíkjá.

Mindezekből kitűnik, hogy monarchiánk és Oroszország érdekei egyáltalában nem súrolják egymást, sőt mind a két államnak önfentartási kötelessége a békét biztosítani és kerülni a hódítási politikát, mint amely által — kivált Oroszország — a saját centrifugális nagysága folytán fogna összedölni.

Kitűnik továbbá az is, hogy helytelen az a harcias és minden áron puszkaporgózó után szimatoló közvélemény, mely monarchiánkat erőnek erejével folyton fegyverbe kiáltozza Oroszország ellen; mert ennek csak az ő provokációja után lehet és kell majd megtörténnie.

Mindezeket a történelem és józan számítás javasolja; most már az a kérdés: adnak-e Oroszországban ezekre a tanácsadókra annyit, mint a panszláv világalumni ábrándok operetti hőseire?

Közegészségügyi jelentés f. é. november hóról.

A lefolyt hónap közegészségügyi tekintetben meg-
 egyezik az előző október hónappal, miert is az előfordult ragályos betegségeket illetőleg, nem mondható kedvezőnek. Előfordult ugyanis 3 gyógyulással végződő hagymáz, 5 gyógyulással végződő himlő, 3 halállal végződő hártás és roncsoló torokgyík. Az összes halálesetek száma azonban sokkal kedvezőbb, mint az előző hónapé, miután 49 haláleset fordult elő az előző havi 62 esettel szemben és így 13-al kevesebb az e havi halálzási eset. Az uralkodó körnemtől némiképp a légzőszervek enyhébb bántalmaiban nyilvánult. Az iskolába járó gyermekek egészségi viszonya az előző hónapnál kedvezőtlenebb, a mennyiben 85

megbetegedési eset fordult elő az előző havi 45-el szemben, tehát majdnem kétszerese.

A mult hónapi közigazgatási jelentésben foglalt, a gyógytárak vizsgálata alkalmával felmerült hiány, „Az angyalhoz” címzett gyógytárban, mint arról pótvizsgálat alkalmával meggyőződtem, a fenálló gyógyszerészeti törvényeknek megfelelőleg pótolva lett.

Az élelmi cikkek ellen panasz nem merült fel és a megejtett vizsgálatok alkalmával sem találtam hamisított avagy az egészségre ártalmas élelmi cikket.

A köztisztaság kifogástalan. Egy köztisztaság elleni kihágás fordult elő; az illetőt miután már büntetve volt, pénzbürségben marasztalta el a főkapitányi hivatal.

A fenálló 7 kéjtelep szabályrendeletileg hetenkint kétszer lett megvizsgálva átlag 18 kéjnnövel, 2 kéjnnö lett nemi megbetegedés miatt kórházba elhelyezve.

Orvosrendőri avagy törvényészi boncolat, nemkülönben erőszakos haláleset nem fordult elő.

Az állatok egészségügye kedvező volt, köztük ragályos vagy járványos betegség nem fordult elő.

Meghalt összesen 49; és pedig 24 finemű és 25 nőnemű. Korra nézve veleszületett gyengeség 3; göröcsök 6; gyermekaszály 3; tüdőlob 2; tüdőgümőkör 10; bélhurut 2; roncsoló toroklob 3; torokgyík 2; gutaités 1; aggkór 7; egyéb halálokok 10.

Ezek közül nem orvosoltatott 7 éven aluli 11; 7 éven felüli 7; összesen 18, vagyis csaknem egyharmada.

Korra nézve 0—1 évig: 15; 1—5: 10; 5—20: 7; 20—30: 0; 30—40: 3; 40—60: 5; 60—80: 6; 80-on túl: 3.

Élve született összesen 72, tehát 23-al több, mint a mennyi elhalt. Ezek közül 33 finemű, 39 nőnemű. Törvénytelen 2 finemű. Halva született 3 és pedig 1 finemű, 2 nőnemű.

Házasságra kelt párok száma 70.

Zombor, 1886. december 3-án.

Dr. Wolf Kálmán,
 városi főorvos.

Hirek.

Kinevezések. A m. kir. igazságügyminiszter Zányi Antal ó-becsei kir. járásbírói segédtelek-könyvvizetőt ugyanoda telekkönyvvizetővé; Éva József palánkai kir. járásbírói irnokot az ó-becsei kir. járásbíróshoz segédtelekkönyvvizetővé nevezte ki.

Az új besztercebányai püspök. Mint a fővárosi lapok értesülnek, Bende Imre kalocsai apátkanonok és Újvidék város országgyűlési képviselőjének, besztercebányai püspökké való kinevezése már megtörtént. A hivatalos lap legközelebb közzé fogja tenni a kinevezést tartalmazó királyi kéziratot.

A szabadkai ügyvédi kamara részéről közhírré tetetik, hogy Schlagetter Gyula, kúlai ügyvéd, a kamara lajstromából saját kérelmére kitérteltetett.

Egyházi hírek. Zundl Péter Nádudvarról Bresztovácra, Jauch Ferenc Bresztovácra Nádudvarra, Simrák Béla Szántováról Béregre kápláni minőségben áthelyeztettek.

Dr. Molnár Károly kúlai tb. szolgabíró a napokban Budapesten ügyvédi vizsgálatot tett.

Kilépés a honvédségből. Dr. Schneider Károly 6 ik honvéd gyalog-féldandárbeli szabadságot álomnyu hadnagynak a m. kir. honvédség kötelezőkétől kérelmezett kilépése, védkötelezettségének teljesítése után, viselt tiszti rendfokozatának megtartása nélkül, népfelkelési kötelezettségének fentartása mellett, megengedtetett.

Dudás Gyula zentai gymn. próbaéves tanár, lapunk munkatársa, a hét folyamán a budapesti tudomány-egyetemen a történelem, régészet és diplomacia szakcsoportjából bölcsészettudorrra promoveáltatott.

Vonós négyes hangverseny Szabadkán. F. hó 17-én ritka zenei élvezetben fog részesülni a szabadkai közönség, a mennyiben a világhírű vonós négyes társulat Szabadkán a nevezett napon hangversenyt fog tartani. A társulat tagjai: Hubay Jenő, Popper Dávid, Hertfeld Viktor és Eldering Bram, kiknek ismert nevei elegendő garanciát nyújtanak a hangverseny sikeréhez. A hangverseny iránt máris nagy az érdeklődés.

Adakozás. Az új-verbázi pártfogósági algymnasium új iskolaépület emelése költségeinek fedezéséhez járultak: (Folytatás, 8 ik közlés.) Klausz H. Új-Verbászról 2 frt, Piros községe 5 frt, Steinmetz Frigyes Új-Soóvé 7 frt, dr. Rátai József megyei főorvos Zombor öt éven át évenként 10 frt — 50 frt, Cserenkai kaszinó 20 frt, Új-Soóvé községe 10 frt; Adáról: Jablonszky József 1 frt, többen 4 frt, Ada községe 5 frt; Kucuráról: Ujtalasy Mihály g. k. lelkész 10 frt, a g. k. egyházközség 10 frt; Lederer Gusztáv j. b. Kúla 5 frt; Pekaovits Antal Ó-Verbász 2 frt, Polakovits I. S. 210 frt. Összesen 341 frt. — A 7-ik közlésben kimutatott összeggel együtt 2423 frt 53 kr. (Folytatjuk.) Az elnökség.

Apatinban — írják nekünk — a szegénysorsú iskolás gyermekek felruházására egy jótékony egyesület van alakulóban. Az egyesületi tagok gyűjtését

Tekintetes szerkesztő ur!

Becsés lapjában már több ízben olvastam vitakozást a fölött, hogy az 1849. évi július hó 14-én a Jellasi ellen vívott csata Szikits-Feketehegy avagy Hegyes alatt folyt-e?

Mint a kérdéses esatában tényleg résztvevő, hozzájárulok én is a dologhoz — annak tisztázása végett.

En akkor a herceg Gusztáv-Vása 2. vagyis mint beosztott honvéd a 61. zászlóalj 9. századának főhadnagyként szolgáltam. A csata napján századunk tele előrsőn lévén, Kúla Verbász felől éjjel 1 óra tájban megtámadtatott. Az előtűnik szintén előrsőn lévő huszárok elaludván, elfogattak. Az ellenség már előrsőn lévő embereinket nyomult; de ezek résen lévén, az ellenségre tüzeltek. Én és Gélán nevű kapitányom egy zabkévéből hevenyészett guanyhóból a lövésekre felugrálunk, századunkat esatárláncba rendeztük s miután az ellenség a nélkül, hogy láttuk volna, tüzeit, mi is tüzelésre adtunk parancsot. Visszahúzódva Szikits felé, egy kis völgyben megállapodtunk. Egy jó félóra múlva a Szikits Feketehegy alatt tanyázó táborból jött löháton Künsztl nevű őrnagyunk, biztatva bennünket, hogy csak tartsuk magunkat, a segítség azonnal jó. Erre jelentem az őrnagynak, hogy fogytán van a patron. A segítség csakhamar megérkezett. A segítségül jött szür-ködmönös ugynevezett Markó csapatnak fegyverrel való gyakorlottságában nem bízván, tisztjeit felkértem, hogy szükség esetében adassák át embereikkel patronjaikat zászlóaljunk embeinek, mi meg is történt. Eközben jelentették, hogy Gélán kapitányom a század balszárnyán elesett. Rögtön hozzá siettem. Gélának baloldala furdott a golyó. Két puskán négy emberrel azonnal hátra vittem Szikitsre, hol az összes tábori orvosok vártak a sebesültekre. Alig hogy ez megtörtént, a füst a csatárláncban felhúzódott s tisztán kivehettem, hogy a szemben álló ellenség mind rendes katona a főherceg Leopold és Rabovszky ezredből. Látna azt, hogy a tőlünk nem több, mint 100-120 lépésnyire levő ellenség esatárláncához egy lovas közeleg; futárnak hívén, utjában megakadályozni akartam s evégből egy altisztől fegyverét kértem, hogy a futárt lelőhesem. Az altiszt megfordulván, fegyverét átadja ezen szóval: „Főhadnagy ur meg van löve.” Erre jobb vállamra tekintek s látom, hogy atillám keresztül löve, vérem folyik. Ekkor a jobb szárnyon levő Tóth hadnagyra bízam a század parancsnokságát, magamat pedig két közemberrel Szikits felé vezettem. Szikits előtt az orvosok a golyót vállamból rögtön kivették, melyet emlékül mai nap is őrzök.

Annak, hogy a kérdéses csata nem Hegyes, hanem Szikits-Feketehegy alatt vívott, szolgáljon bizonyosságnak még a következők:

Két nappal a csata előtt két székely huszár fölött, kik kapitányuk ellen fellázadtak, rögtönítelő bíróság ítélt a szikitsi község házában. Más zászlóalj, mely a katona-regulát tudta volna, nem lévén, a rögtönítelő bíróságban a Vása-zászlóaljnak őrnagyától a közemberig minden osztálya (charge) képviselve volt két-két egyén által. A két huszár golyóra ítéltük; de kegyelem útján csakis 50-50 botot kaptak s a szolgálattól elbocsájtattak. A tábori kar folytonosan Szikits alatt tanyázott. A csata alatt mi a jobb szárnyon voltunk, onnan pedig még jó távol esett Hegyes.

Kárga Gyula,
m. kir. postamester
és volt honvéd kapitány.

Ó-Becsén, 1886. december 3-án.

Tekintetes szerkesztő ur!

A hosszas tapasztalat arról győzött meg bennünket, hogy a nyilvánosság elé hozott mulasztások mindig gyorsabban szoktak elintéztetni, mint azok, melyek csak úgy — négy szem közt — sürgtetnek meg. Hogy sürgtetünk — négy szem közt — is, tanuskodhatnék a szolgabírói iktató. Hogy a kiadó is? azt már nagy merészség lenne állítani! És hogy felsőbb helyről is sürgtetett már — négy szem közt — elvitáztatlanul bizonyítja a következő eredetiről másolt és ide iktatott passzus: 1076. szám. 1886. október hó 1-én. Tekintetes Elnökség! Vettem idei szeptember hó 23-án kelt nagybecsű átiratukat. Ezt megelőzőleg 24 órával felkértem a kir. tanfelügyelő urat, hogy most már szűnjék meg minden habozás és az iparos- és kereskedő-tanulók iskolája e hó folytán nyitassék meg. Nagybecsű átiratuk folytán, mai kelttel felhívtam a szolgabíró urat, mint első fokú iparhatóságot, megküldvén minden utasítást, hogy az iparos tanonc-iskola október havában okvetlen megnyitassék. — A tekintetes Elnökséget pedig tisztelettel értesitem, hogy ezen iskola megnyitását magam személyesen kívánom eszközölni. Kiváló tisztelettel Já-gócsi Péterfy József az ipariskolák főfelügyeletével megbízott miniszteri biztos. — Nos? talán azt hiszi valaki, hogy az ipariskola annak rendje és módja szerint már felállított és most diésériádokat zengedezünk a buzgólkodó nagy férfiaknak? Dehogy, de-hogy! bár azt tehetnők, szivesebben vállalkoznánk arra, hogy őket érdemük szerint diésériádunk és hála nyilvánításunkkal halmozhatnánk el, mint erre, amit most teszünk, hogy t. i. a nyilvánosság szeme láttára és füle hallatára sürgtetjük az ipariskolának haladék nélküli felállítását. Hogy mi is oda kiáltunk nekik: szűnjék meg már a habozás, a csigavérűség és Pató Páloskodás! — Mi iparosok megtettünk mindent, amit szerény tehetségünk és gyenge erőnkkel megtehetünk. Már több mint egy év óta ipartestülett alakultunk. Iparos tanoncainkról rendes lajstromot vezetünk és minden órában kimutathatunk 120 tanoncot. (Ezek névjegyzékével a tekintetes szolgabírósnak mindenkor készek vagyunk kedveskedni.) Hogy erőnk nem becsültük túl s nem zárkóztunk el az intőző körök-től, sőt nagyon is gyengéknek éreztük magunkat és az ő erős támaszukat kerestük, tanúsítja az, hogy tek. Vissy Károly közjegyző urat iparkodtunk megnyerni ipariskolánk tanhatósági elnökeül, ki kegyes is volt elfogadni, remélvén, hogy a minden téren buzgólkodó férfiú e téren is erélyes és győzelemre juttató vezérünk leend. Fájdalom, csalód-tuok! Most úgy nézünk a jövőbe, mint a hajótörött

életből merítve, még kitűnő feldolgozás mellett is aránylag kevesebb effektust csinál. Az oktató hatást, mely pedig a társadalmi műveknek főcéljuk szokott lenni, teljesen nélkülözi, mert minék oly bünt vagy társadalmi félszűséget ostromozni, mely nálunk nincs! A darab befel-jzése is fogható. Lydia, kit nagybátyja a bankár csel-szövénye eszközéül használ, megöli magát, hogy férje elől ama titkot, hogy a férj bányájának, az őrnagynak öngyilkosságában neki is része volt, sirba vigye. Ez magában véve igen drámai momentum, de egybevetve ez eseményt a férj viselkedésével s egyéb események-kel, a befeljzése több kérdést oldatlan hagy. Önkénytelenül a darab végére képzeli fel a felírás: „folytatása követ-kezik”. Eltekintve a darab számos és nagy hibáitól, van benne igazi drámai erő, nyelvezete zengetes, költői s e körülmények csaknem feledtetik hiányait.

Az előadás Szapári Janka (Lydia), Ságbyné (Balkányiné), Veszprémi (Lydia férje), Moóri (a bankár), Láng Ilonka s többek közreműködésével egészen jól ment. Szapári Janka nehéz szerepét nagy hatással játszotta, szavaltatában volt igazi drámai erő anélkül, hogy túlzásba ment volna. Igen jó volt Ságby az öreg Fama szerepében, továbbá Veszprémi és Moóri.

A szombati előadás, melyen a „Furesa háboru” operett adatott, egyike volt a rosszabbaknak. Ercezyt, Bényeint, no meg Borsodint leszámitva, a többiek skandalózan énekeltek. Moóri minék forciozza az éneket? ő különben igen jó komikus és kedélyes apa, de rendkívül gyenge operettbuffó. A kórus a második felvonás elején oly hamisan énekel, hogy valóságos macska muzsikát rögtönöztek a publikum lelki gyönyörűségére. A kosztium, amint már egyszer említettük, még soha sem volt a zombori színpadon oly szegényes, mint most.

Vasárnap Szigethy József „Cigányprinc” énekes bohózata adatott. A mulattató darab, mely értéke iránt nem támaszt túlságos igényt, tele van mulatsá-gos epizódokkal. Nagyidán játszik, de nem az őse-retes nagyidai cigányesét mondja el. Egyike azon daraboknak, melyek Soldosné számára készültek, s ha a társulatban van is olyan tag, aki Soldosné szerepét (a várnagy lánya, Róza) úgy tudja játszani, mint Bényeint, megérdemli, hogy megnézzük. Kitűnő alak volt még Moóri.

Műsor e hétre: Aranyember, Koldusdiák, Dr. Klausz, Rip rip, Felhő Klári.

A második thea-estély,

Bizvást kezdetjük azzal a furesa kérdéssel: mi különbség van egy thea-estély és még egy thea-estély között? Ugyanaz a rendezőség, ugyanaz a berendezés — legalább nagyjában — helyiség, zene, mind ugyanaz, és mégis mekkora különbség! Igazán, mintha a két thea-estély között minden rokonság csak a theában tetőznék. S nemde önkénytelenül elének rajzolódik a kérdőjel, vajjon ez a különbség a másodiknak javára ütött-e ki vagy sem? Természetesen azok a szépek, a kik az első theának árulása után — valami hamiskás gondollal — nem akartak a másodiknak vevői közé degradálódni, legjobban szeretnék ezt a kérdést tisztába hozni, pedig csak azért is diskrétek maradunk, azon hamiskásan, konokul hallgatunk róla. Hozzá nem is kétkulacos udvariasságból tesszük ezt, se pedig bátortalanságból, mintha nem mernők a kettőt egy-mással össze mérni, hanem — csak úgy. Tetszik érteni?

A magyar ember úgy szokott dalolni, hogy:

„Bús az idő, bús vagyok én magam is...”

a miből az következnek, hogy a ború meg az eső hal-los ellensége a jókedvnek. Pedig, pedig nagyon is szeretik. A mult szombati thea-estély is fényes tanu-ságot tesz mellettük. Az öreg égne arcán ijesztő fel-hők tornyosodtak, míg a mi földi angyalainknak csó-kolni való derű mosolygott homlokuknak redőlen bér-cén. Amannak szomorú szeméből sűrű könnyek per-getek alá, emezekéből tűző sugarak löveltek szét — szinte gyújtottak. S vaj ki tudja, nem fogott-e lángot valamelyik fekete frakk alatt láthatatlanul meglapuló szivecske? Én legalább nem merném tűzbe tenni a kezemet valamennyiért.

Mikor a terembe beléptem, olyan formán éreztem magamat, mint az az Allahban megboldogult muzul-mán, a kit Mekkáig érő szakála a mennyei paradisom tubafájának arnyékába juttatott. Észbontó bá-jakkal ékes hurik piros ajkai mosolyogtak hívólag mindenfelől s gondolatainkat ellesve sűrűgtek-forogtak nesztelen picli lábaikkal, hogy óhajtásainkat, még mielőtt megszólamlanának, teljesítsék. És diésériádunk legyen mondvá, hogy sehol sem igyekeztek ellesni gondolatot, a hol nem volt. S volt ott minden a mit szem, száj megkívánhatott: valóságos mohamedán mennyei üdvösség — de persze piculáért. Sőt mond-hatom, bár nem tartozott a bazár áruú közé, földi üd-vösséget is lehetett szerezni; s aki azt szerzett ma-gának, legjobban járt, mert nem kellett érte fizetnie. Én, fájdalom! nem tudtam ilyen bolond szerencsében részesülni. Igazhívó muzulman létemre csak a mennyieik-ből jutott ki az osztályrészem.

Hát azt a képet ugyan melyik eset tudná igazán vászonra vetni, mikor az a sok szép áruszó, kicsije-nagyja, asszony, menyecske meg leány, bokaverő meg térdigérő hullámos ruhában mind egyszerre táncba per-dült; mikor egyre-másra cserélgették egymást; mikor topogva, rezegve, riszálvá, lebbenve, forogva, kerenge-káprázató gomolyagban tüntek fel meg el páronkint egymás után? Olyan volt az, mint a kaleidoszkop ké-péi, melyek minden pillanatban ezer meg ezer külön-féle színbe és alakba verődnek. Leírni nem lehet, látni kell, de azt sem sokáig, mert belebódul az ember. És a kaleidoszkop fáradhatatlanul szórta káprázató képét egész hajnalhasadásig.

S talán volt még azután is valami? De volt ám. Egy kis altató, akik nem tudnak könnyen elaludni. Kellékei: hallgató nóta, narkozis (paraszt nyelven úgy hívják, hogy bor) és füst. Aki álomtalanságban szen-ved, próbálja meg ezt a mennyei paradicsomból esent recipét s biztos hatása el nem marad. Bátran ajánl-hatom, mert magam is próba után beszélek.

a sik tengeren, mentő hajó után. Csak a horgony maradt meg Dörner Márton ur mint iparhatósági biztos személyében, ki hajóroncsunkat sem hátra, de előre sem ereszti. Ugy látszik, őt is csak a cifra cím boldogítja, de a terhek keserű zsarolásából még csak egy tarisznyára valót sem igen törekszik emelni. Pedig csak egy kis jóakarát, egy szikrányi ügybuzgalommal ama hathatós befolyásuknál fogva, melylyel rendelkeznek a főnevezett és meg nem nevezett urak, már rég, a kellő időben felállíthatatták volna a minden jóra és szükségésre készséggel áldozó és igazán neme-sen gondolkodó községünkkel az ipariskolát. És ezt azért írjuk meg, hogy 1. nekik a nagy áldozatot meg-hozzuk. Mert ok már nagyon hozzászoktak az ilyenmő áldozatokhoz. 2. azért, mert franciásosan, revolverű-véssel nem vonhatjuk magunkra az ő kegyes figyel-möket, meg úgy sem érnénk vele célt; hanem így egy kis gyengéd „Massage“-kúrával edzük és serkentjük a mulasztások hős bajnokait munkára. És 3., hogy kezeinket mossuk!

Az ó-becsei ipartestület.

Marikához.

Csak mondd ki, hogy ha el akarsz feledni!

Hadd tudjam meg nagy veszteségemet!...

Nem átkozlak meg hűtlenségedért,

Nem, hogy sírnom kell a multak felett.

Ha kialudt az égi láng szivedből,

Amelynél én meggyújtám lelkemet,

Ha szélfoszolt, ha szertehullt a lánc,

Mely összefűzött, úgy Isten veled!

Menj, menj, amerre csillagod vezérel,

Menj, menj, amerre jobb lelked vezet;

Légy boldogabb, mint énvelem valál,

Áldás kísérje minden léptedet.

Én is megyek majd messze, messze innen...

Szívemre az irt én is meghozom:

Csendes magányban emlékednek élek,

És boldogságodért imádkozom.

Bolváry Géza.

A hajós.

Forditás.

„Szép ifjú, vígy a Rialtóhoz
Kis gondoládon engemet;
Nézd ezt a drága, szép nyakéket,
Jutalmul ezt adom neked! —
Szól a hajós: »Nem, Gianetta!
Jutalmad oly csekély nekem;
Nagyobb díjért kis gondolámon
Majd oda viszlek, édesem.»

„Oh szép hajós, vígy oda engem!
Tudok egy égi szép danát,
Elzengem azt neked s vígabbán
Víz majd bennünket gondolád.» —
Szól a hajós: »Nem Gianetta!
Nem lehet ám ilyen díjér’;
Eltűn danád, mint hajnal-álom,
Mit ér a dal nekem, mit ér?»

„Vedd hát e drága rózsafüzért,
Kivüle drágább nincs nekem...
Maga a püspök szentelé meg
Husvétkor, a nagy ünnepen.» —
Szól a hajós: »Nem, Gianetta!
Nem vágyom én füzér után.
Nem adhatsz drágábbat nekem hát
Oh édes angyalarcu leány?»

... A gondolát repülni látom
A síma tónak tükörén;
Rajt ül a bájos Gianetta,
S az ifjú, szép hajóselegény.
Kikötnek aztán s Gianetta
A kis hajóssal partra jó.
Mi díjt kapott? Ki tudná? Csakhogy
Elégedettnek látszik ő!

Szabadka Gyula.

Naptár.

December.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
7 Kedd	Ambrus ea.	Ambrus	25 Katalin vt.
8 Szer.	B. A. fogant.	Bánatnap	26 Nikon
9 Csüt.	Leokadia sz.	Joakim	27 Pers. Jakab
10 Pént.	Melkiades p.	Judit	28 Irenark

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

Pályázat.

Ó-Futtak község képviselőtestületének f. évi október hó 27-én hozott határozata folytán a fentemlített község előjárósága részéről ezenel közírté tétetik, hogy egy évre, vagyis 1887. évi január hó 1-től ugyanezen év végeig betöltendő végrehajtói állomás betöltése végett a választás **folyó évi december hó 20-án** a község házában fog megtartani.

A végrehajtó havi részletekben kiszolgáltatandó évi fizetése 460 frt o. ért.

Felhivatnak tehát ezen állást elnyerni óhajtok, hogy a magyar, szerb és német nyelv tudását igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeket hozzánk idejekorán adják be.

Megjegyeztetik, hogy a készületben levő megyei statutum értelmében ezen segédszemélyzeti állás élethossziglanná váland.

Kelt Ó-Futtakon, 1886 november 27-én.

Kovacevits István
jegyző.

Toth Henrik
3-2 bíró.

12205. sz.
1886.

Haszonbérbeadási hirdmény.

Közzététetik, hogy az apatini kir. kinest. uradalomhoz tartozó dautovai italmérsi jog, a hozzátartozó vendéglő és egyéb melléképületekkel együtt 1887. évi ápril 1-től 1891. évi október hó 31-ig terjedő 3 1/2 évi bérletammal, Apatinban, a kinestári ispánság hivatalos helyiségében **1887. évi január hó 13-ik napján** d. e. 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni Kikiáltási ár 1501 frt. Miről az árverezni szándékozók oly felhívással értesítetnek, hogy az árverés megkezdése előtt tartoznak a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzzel készpénzben letenni, és ugyancsak 10% bánatpénzzel látandók el az írásbeli zárt ajánlatok is, melyek az árverés megkezdéséig az apatini kinestári ispánnal beadhatók, hol a részletes feltételek is megtekinthetők. Szegeden, 1886. évi november hó 25-én. **M. kir. államjóságigazgatóság.** 2-1

164 szám.
jkvi 1886.

Árverési hirdmény.

Ó-Kanizsa község tulajdonát képező, az alább írt úri jogok bérlete letelvé, ezen jogok **a folyók 9-ik napján** Ó-Kanizsa község házában d. e. 10 órakor, nyilvános árverésen 3 egymásután következő évre bérbe adatni fognak, és pedig:

1. Ó-Kanizsa községi bor accisa évi 4000 frt,
2. Ó-Kanizsa községi sör accisa évi 500 frt,
3. Ádorjáni és Zákó földi accisa évi 250 frt és
4. Ádorjáni nagyvendéglő évi 180 frt kikiáltási ár mellett.

Miről bérelni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy a fenti összegeknek megfelelőleg bánatpénzzel 10%-át a kiküldött bizottság kezéhez az árverés megkezdése előtt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni kötelesek.

Az árverési feltételek a hivatalos órákban a községi gazdasági jegyzői hivatalban betekintheők.

Ó-Kanizsán, 1886. évi december 1-én.

Mihályi Sándor s. k., Szilágyi György s. k.,
közs. jegyző. 2-2 közs. bíró.

1161. szám.
1886.

Árverési hirdmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közírté teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróság 5678/1886 számú végzése által az apatini kir. kinestári uradalom javára Loschitz Jakab és neje Bezdáni lakosok ellen 440 frt tőke, ennek 1885. évi július hó 1. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 48 frt 21 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 800 frtra becsült 100 mmáza buzából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 6213/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Bezdánban a városházánál leendő eszközölésére **1886-ik évi december hó 16-ik napjának délelőtti 10 óra** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1886. évi december hó 4-én.

Cservenka Lajos,
kir. bír. végrehajtó.

7268. sz.
tkvi 1884.

Árverési hirdmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közírté teszi, hogy öz. Massirevics Mileva végrehajtónak és csatlakozó Sztrilich Mihályuk Relics Gája és társa végrehajtást szenvedők elleni 120 frt, 500 frt és ismét 500 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Zomborban fekvő, a zombori 3844. számú tjkvben Relics Gája nevében 3/4 részben és Relics férj. Massirevics Jela nevében 1/4 részben álló A. 1. sor, 15482-15483. hrsz. 2 hold 711 1/2 ö. ö. szántó 396 frt és ugyanott A. 3. sor 15569-15573. hr. 819. ö. i. sz. ház és 2 hold 1557 ö. ö. szántóra 387 frtban ezennel külön külön megállapított kikiáltási mint utóajánlatot tevő által megajánlott árban özvegy Massirevics Mileva utóajánlata folytán ez árverést újabban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1886. évi december hó 28-ik napján délelőtt 9 órakor** ezen kir. tkvi hatóságnál a kiküldött hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 62 frt 40 krt és 76 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban a királyi trvszék mint telekkönyvi hatóság 1886. évi október 21-én tartott üléséből.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

AZ I. RIGICAI SEGÉLYSZÖVEGKÖNYVEK		1886. január 1-től szeptember 30-ig.	
Vasyon	Telher	kr	frt
Pénzkészlet	Tagok követelése	510 01	405 65 71
Előleg	Holt betét kamatai	1000	2051 46
Kötvény	Betét	65743 83	25156 97
Leáltár 20% avulás	Kamatok	140 66	284 40
	Alapítási tőke		1044
	Tartaléktőke		1195 20
	Tiszta nyeresemény		96 76
			70394 50

Maison Mihály s. k., Bohner Albert s. k., Weisz Pál s. k.,
igazgató.
A fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítva, mindenkiben meggyőzően találhatott Penninger József s. k., Heinrich Mihály s. k., Handler György s. k.,
főjegyző.

Dijnokok kerestetnek.

Alulírott jegyző az árvtár számvitelében jártas **két dijnokot**, egyenként 40 frt havidij mellett, egyelőre 6 óra terjedő időre fogad; állásukat azonnal elfoglalhatják.

Bács, 1886. december hó 1-én.

Mihailovits Mihály,

2-2 jegyző.

5642. sz.
kig. 1886

Pályázat.

Bács-Bodrogh megyébe keoelezett Petrovác községében üresedésbe jött s 300 frt évi fizetéssel javadalmazott irnoki állomás betöltésére ezennel pályázat nyitattik.

Felhívom ennek folytán mindazokat, a kik ezen állomást elnyerni óhajtják, miszerint végzett tanulmányukat, eddigi szolgálataikat, s nyelvismeretüket igazoló okmányokkal felszerelt, sajátkezűleg írt és aláírt folyamodványukat **folyó évi december hó 15-ig** ezen szolgabírósnál nyújtsák be.

Ujvidék, 1886. évi november hó 30-án.

Kolozsváry Sándor,
főszolgabíró.

3-2

Zombor, 1886. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájából.

1181. szám.
bv. 1886.

Árverési hirdmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közírté teszi, hogy a zombori tekintetes kir. járásbíróság 6374/1886. számú végzése által az apatini árvtár javára Baehrach Viktor zombori lakos ellen 640 frt tőke, ennek 1886. évi január hó 1. napjától számított 8% kamatai és eddig összesen 55 frt 55 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 637 frtra becsült butorneműek, három kocsi, 15 mm. buza és 10 mm. zabból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 7258/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zomborban a városházánál leendő eszközölésére **1886-ik évi december hó 17-ik napjának délelőtti 9 óra** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1886. évi december hó 3-án.

Cservenka Lajos,
kir. bír. végrehajtó.

4292. szám.
tk. 1886.

Árverési hirdmény.

A kulai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közírté teszi, hogy a karloviaci szerb nemzetegyházi alapítványnak és Stein Sámuel és fia ó-verbázi cég végrehajtónak Gyuránov Száva ó-soóvei lakos végrehajtást szenvedő elleni 1500 frt, 400 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében I. rendű végrehajtó utóajánlata folytán az 1881. évi 60. t. c. 187. §-a alapján a kulai kir. járásbíróság területén lévő, ó-soóvei 247. sz. tjkvben A. I. alatti öz. Stepanov szül. Misits Mila, kisk. Stepanov Lyuba és Anna, ugy Gyuránov Száva nevében álló 255. hr., 195. ö. i. sz. egész ház és beltelekre 450 frt s a 2/4-ed telek földből Gyuránov Szávát 1/4-ed részben megillető jutalékára az árverést 1188 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1886. évi december hó 20-ik napján délelőtt 9 órakor** Ó-Soóve község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kulán, 1886. évi november hó 12-ik napján, a kulai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Sztojkovits György,
kir. aljárásbíró.

1258. sz.
tkvi 1886.

Árverési hirdmény.

A kulai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közírté teszi, hogy a karavukovai rétegyelet végrehajtónak ifj. Kloszbücher Mihály végrehajtást szenvedő elleni 209 frt 30 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a hódásghí kir. járásbíróság területén lévő Karavukova község határában fekvő, a karavukovai 603. sz. tjkvben A. I. alatt (105-107.) hr., 36. ö. i. sz. ház és 1527 ö. ö. nyi beltelekre az árverést 800 forintban ezennel a megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1886. évi december hó 28-ik napján délelőtt 10 órakor** Karavukova község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kulán, 1886. évi november hó 14. napján, a kulai kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

Sztojkovits György,
kir. aljárásbíró.

Árverési hirdmény.

A hódásghí kir. járásbírósnak folyó évi november 11-én 3760/p. 1886. szám alatt kelt végzése folytán alulírott zárgondnok részéről ezennel közírté tétetik, hogy a vajszkai uradalmi társaságnál az 1886. évi kukorica termése **folyó évi december 13-ik napjának d. e. 10 órájkor** Vajszka község házában nyilvános árverés útján el fog adatni.

Árverési feltételek a zárgondnoknál Bácsban, a kukorica pedig Vajszkán az uradalmi alpári pusztán megtekinthetők.

Bács, 1886. november 19.

Mihailovits Mihály,
zárgondnok.

3-3